Dinsdag, 17 Juni 1941 — DAGBLAD — 58ste Jaargang, No. 3325

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Vertegenwoordigers voor de Verenigde Staten van Amerika:
M. D. BROMBERG & Associates Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.

Algemene Mobilisatie in Rusland ?

U. S. A. maakt Schoon Schip :

alle Duitse Consulaten, Reisagentschappen, Bureaux, Instellingen gesloten en de leden het land uit.

SPANNING TUSSEN DUITSLAND EN RUSLAND STIJGT.

Van betrouwbare bron wordt gezegd, dat de Duits-Russische relaties snel een critieke phase naderen, waarin zij òf nauwer in een Pan-Europees economisch schema zullen worden gesmeed, òf uitbarsten in openlijke vijandigheden.

Deze bron deelt mede, dat de toestand voortspruit uit druk van Duitsland om meer olie, graan en erts van Rusland en de overtuiging van zekere Russische Leiders, dat door herhaalde Europese overwinningen de Duitse invloed Ruslands eigen ambities zal bedreigen.

Anti-Duitse Russen drukten de vrees uit, dat de Duitse overheersing van de Balkan en de Zwarte Zee, indien die verder wordt uitgebreid, Rusland zou kunnen verkleinen tot een tweederangs mogendheid. Russische diplomatieke bronnen te Londen weigeren echter verder te gaan dan de verklaring van het Sovjet-agentschap Tass, dat de Duits-Russische relaties nog steeds vriendschappelijk zijn. (Londen, (AP), 16.6).

ALGEMENE MOBILISATIE VAN RUSLAND?

Talrijke geruchten doen de ronde, dat Rusland de algemene mobilisatie bevolen heeft, gezien de gerapporteerde Duitse concentraties aan zijn grenzen, doch geen bevestiging is daarvan te verkrijgen. (Ankara, (AP), 16.6).

DUITSE CONSULATEN IN DE V. S. MOETEN WORDEN GESLOTEN.

De Regering der Verenigde Staten gaf opdracht tot het sluiten van alle Duitse Consulaten in de Verenigde Staten en het verwijderen van alle Duitsers, die verbonden zijn aan deze agentschappen.

Sumner Welles maakte deze maatregel bekend, nadat hij een nota had overhandigd aan een autoriteit van de Duitse Ambassade. De opdracht eist ook het sluiten van de Duitse bibliotheek voor informatie, het Spoorwegen toeristenbureau en het Transocean nieuwsagentschap vóór 10 Juli. Welles verklaarde, dat dit geen breuk behelsde van de diplomatieke relaties en niet bedoeld is om de Duitse diplomatieke Staf te Washington te raken.

Volgens Welles zou de maatregel zijn getroffen, omdat Duitse consulaire autoriteiten en andere agentschappen zich hebben schuldig gemaakt aan activiteiten, die de veiligheid van de Verenigde Staten in gevaar brengen.

De text van de nota, die was gericht aan Hans Thomsen, den Duitsen Chargé d'Affaires, en uitgegeven door het State Department, luidde als volgt:

„Mijnheer.

Het is ter kennis van de Regering gekomen, dat agentschappen van het Duitse Rijk in dit land, waaronder Duitse consulaten, zich hebben bezig gehouden met activiteiten die geheel liggen buiten de strekking van hun wettige werkzaamheden. Deze activiteiten zijn geweest van onbehoorlijk en ongeoorloofd karakter en het voortbestaan van dergelijke agentschappen en consulaire instellingen in de Verenigde Staten zou een bedreiging opleveren voor het welzijn van dit land.

Mij werd door den President opgedragen om aan de Duitse Regering te verzoeken van het gebied der Verenigde Staten te verwijderen alle personen van Duitse nationaliteit, die op enigerlei wijze verbonden zijn aan de Duitse Bibliotheek voor Informatie in New York, de Duitse spoorwegen toeristenagentschappen en het Transocean nieuwsagentschap en dat elk van deze organisaties of filialen daarvan zal worden gesloten.

Ik heb ook opdracht om te verzoeken, dat alle Duitse consulaire officieren, agenten, klerken en employés van Duitse nationaliteit van Amerikaans gebied zullen worden verwijderd en dat de consulaire instellingen zullen worden gesloten. De bedoeling is, dat al deze verwijderingen en sluitingen zullen zijn geschied vóór 10 Juli.

Aanvaard, mijnheer, de hernieuwde verzekeringen van mijn hoogachting. (getekend) Sumner Welles. (Washington, (AP), 16.6).

NIEUWE FRANSE MINISTER VAN OORLOG?

Commandant van Damascus wordt genoemd.

Een Brits bericht uit Istanbul deelt mede, dat Generaal de L'Homme, Commandant van Damascus, uit Aleppo op weg naar Vichy, aldaar gearriveerd is. Er doen geruchten de ronde, dat hij Minister van Oorlog van Frankrijk zal worden. (Londen, (AP), 16.6).

GENERAAL DE L'HOMME TE ISTANBUL.

De Franse Commandant van Damascus, Generaal De l'Homme, arriveerde op Zondag per trein te Istanbul. Hij confereerde met Vichy-autoriteiten, waaronder de Franse Ambassadeur in Bulgarije Blondel, die per automobiel arriveerde. De ontmoeting maakte het mogelijk, dat een volledig verslag over de ontwikkeling in Syrië naar Vichy kan worden gezonden.

Verschillende Turkse nieuwsbladen verwelkomden de Duitse pogingen om de Turks-Duitse relaties op te helderen en te verbeteren, doch hielden vol, dat Turkije onafhankelijk is en zal vechten indien aangevallen. (Istanbul, (AP), 16.6).

GENERAAL BERGERET BENOEMD TOT COMMANDANT VAN FRANSE LUCHTMACHT IN SYRIE.

De Duitse radio berichtte, dat Generaal Jean Marie Bergeret, Franse Staatssecretaris voor het Vliegwezen, is aangewezen om het commando van de Franse Luchtmacht in Syrië op zich te nemen. (New York, (AP), 16.6).

HET BRITS OFFENSIEF IN LIBYE.

Naar vermeld, hebben de Britse troepen bij hun nieuw offensief in Noord-Afrika een Italiaanse gemotoriseerde colonne bij Gambut, 40 mijlen ten Westen van Sollum, verdreven.

Deze operatie had de aard van een raid en werd waarschijnlijk uitgevoerd door troepen, die opereren vóór de eigenlijke offensieve strijdmacht uit, aangezien het communiqué van het Midden-Oosten meldde, dat de gevechten ten Oosten en Zuid-Oosten van Sollum voortduren.

De opmars van de Imperiale strijdkrachten, die de grens naar Libye door de woestijn overstaken, zouden volgens sommige kringen, een z.g. „verspil-campagne" begonnen zijn, waarmede Generaal Wavell zou hopen om de as-strijdkrachten te vermoeien en voortdurend aan te vallen, zonder een grote slag te riskeren.

Anderen waren van mening, **dat het het begin kon zijn van een campagne om Cyrenaica op de as-strijdkrachten te heroveren,** die de Britten terugdreven over Oostelijk Libye. Enkele ingelichten meenden, dat het in Generaal Wavells bedoeling ligt om de as-troepen ader te laten, zodat de gasoline en ammunitie wordt verbruikt bij de verdediging van geïsoleerde posten en communicatie-linies. (Londen, (AP), 16.6).

LUCHTVAARTCOMMUNIQUE VAN CAIRO.

In **Cyrenaica** hebben gevechtsvliegtuigen van de Royal Airforce en de Zuidafrikaanse Luchtmacht verschillende malen de strijd aangebonden met vijandelijke vliegtuigen. Drie ME109's en een CR42 werden gedurende de dag neergeschoten. Zuidafrikaanse gevechtsvliegtuigen vielen een formatie JU88's, geëscorteerd door gevechtstoestellen aan en dwongen hen om hun bommen af te gooien alvorens zij hun aanval konden uitvoeren.

De vliegtuigen beschoten ook vijandelijke transportcolonnes en gepantserde voertuigen nabij El Gazala, Capuzzo en Barce en stelden een aantal voertuigen buiten werking.

Gedurende de nacht van 14 op 15 Juni werd een succesvolle aanval uitgevoerd op de haven van Benghazi. Een buitengewoon hevige ontploffing nabij de hoofdsteiger werd gevolgd door een brand van zulke grootte, dat deze zichtbaar was op een afstand van 90 mijl.

Bomaanvallen werden ondernomen op het vijandelijk kamp te Bardia en het landingsterrein te Derna, waar grote branden werden gesticht. Thans werd bevestigd, dat 9 niet geïdentificeerde vijandelijke vliegtuigen werden vernield op de grond bij El Gazala, behalve de twee, die gemeld werden in het communiqué van gisteren. Bovendien werden nog twee ME110's neergeschoten.

In **Syrië** voerden de bommenwerpers aanvallen uit op het vliegveld te Aleppo en wierpen bommen tussen de verspreid staande vliegtuigen en startbanen, terwijl een aantal branden werd veroorzaakt. Vijandelijke gevechtsvliegtuigen, die poogden onze toestellen op te vangen, werden aangevallen en beschadigd. Gevechtsvliegtuigen, die opereren boven onze troepen in het gebied rond Kissoue, verdreven een formatie Vichy-gevechtsvliegtuigen en vernielden twee daarvan.

Een gevechtstoestel van de Royal Australian Airforce (RAAF) welke gepantserde voertuigen in hetzelfde gebied beschoot, schoot twee vijandelijke bommenwerpers neer. Beschermende patrouille-vluchten werden door onze gevechtsvliegtuigen uitgevoerd boven onze vlooteenheden nabij de Syrische kust. Twee formaties vijandelijke vliegtuigen werden opgevangen en een aantal daarvan ernstig beschadigd.

Van al deze operaties worden 6 van onze vliegtuigen vermist. (Caïro, (AP), 16.6).

GEALLIEERDE STRIJDKRACHTEN BUITEN DAMASCUS.

Radio-Jerusalem deelde mede, dat zeer machtige geallieerde strijdkrachten zich thans buiten Damascus bevinden. Hij verklaarde, dat door de steile heuvels en boomgaarden die de stad beschermen in het Zuid-Oosten, de geallieerden mogelijk een omcirkelende beweging moeten uitvoeren om de stad uit het Noorden binnen te dringen. Hij zeide, dat Franse tanks van gemiddelde grootte en artillerie enige last veroorzaken in de Sidon-sector.

De Britse vloot bombardeerde met effect de Vichy-defensies, ook op de weg achter de stad. (Jerusalem, (AP) 16.6).

DE TOESTAND IN SYRIE.

Franse militaire berichten uit Syrië maakten bekend, dat de Britten Kissoue, het voornaamste bastion voor de verdediging van Damascus, op 10 mijl ten Zuiden van de stad, hebben veroverd. De Fransen gaven ook het verlies toe van Djessine, op ongeveer 40 mijl ten Westen van Damascus. De verovering van Djezzine door een colonne, die naar het Oosten stuwt uit de richting van Sidon, heeft de Franse colonne die naar het Zuiden tegenaanvallen doet in de streek rond Merdjayoun, in een ietwat précaire positie geplaatst, aangezien deze thans gevaar loopt om volledig afgesneden te worden. (Vichy, (AP) 16.6).

DUITSE BOMMEN BLIJVEN UIT.

Het communiqué van het Britse Ministerie voor Binnenlandse Veiligheid deelde mede, dat tot 20 uur in de avond geen berichten werden ontvangen omtrent het vallen van bommen op enig deel van het land. (Londen, (AP), 16.6).

SPEECH VAN PAUL VAN ZEELAND.

Dr. Paul van Zeeland, de vroegere Premier van België, thans in de Verenigde Staten, verklaarde in een speech in de Brown Universiteit, dat indien de Verenigde Staten de vereiste industriële inspanning volbrachten, Groot-Britannië en zijn geallieerden zouden overwinnen.

Hij zeide: „De gevechtskracht van het nazisme en zijn militaire overwinningen hebben alles overtroffen van hetgeen ervan verwacht werd. Wij zien ons gesteld voor een omwenteling van groot belang, welke voor de duur van generaties het aanzien der wereld zou kunnen veranderen. Laat ik het botweg zeggen: „Zonder de hulp van dit land kan Engeland niet hopen om te winnen, kan Engeland geen weerstand bieden en wordt Engeland geslagen. De overwinning ligt in het vermogen om de beste en het grootst aantal nodige machines te produceren. Dit is hoofdzakelijk een oorlog van vliegtuigen. De superioriteit in de lucht betekent onder de huidige omstandigheden de volledige superioriteit". (Providence, Rhode Island, (AP), 16.6).

Het nieuws van vandaag.

De verhouding tussen de Sovjet-Unie en Duitsland is in een critiek stadium gekomen door telegrammen, die zeggen, dat de algemene mobilisatie in Rusland is afgekondigd. Of het inderdaad al zover is, is nog onbekend, Rusland zelf heeft nog niets erkend en „Tass" zegt nog steeds, dat de relaties tussen Rusland en Duitsland vriendschappelijk zijn. Een historische inleiding omtrent de wisselvalligheden, die een mogendheid boven het hoofd hangen, wanneer men een verdrag met Duitsland aangaat komt in het Curom-weekoverzicht van gisteravond (blz. 4) ter sprake. Het gaat over het Anti-Komintern-pact en het Russisch-Duitse vriendschapsverdrag.

De spanning tussen beide landen blijft momenteel nog steeds stijgende. (blz. 1).

Ook in Noord Afrika wordt het spannend. (blz. 1). De Italianen maakten daar de nodige veroveringen gedurende het najaar van het vorige jaar. Toen, om met de wapenspreuk van de Armada te spreken, blies God en stoven ze uiteen. Half December renden ze uit Egypte, 22 Januari zwichtte Tobruk, 6 Februari ging Cyrene in Libye voor de Italianen verloren. En thans wordt er bij Fort Capuzzo even hard gevochten als juist een klein jaar geleden, maar de aanvallers van toen zijn thans de verdedigers. Ook bij Sollum heeft het Britse offensief goede voortgang. Sir Archibald Wavell maakte blijkbaar aanstalten om Cyrenaica op de as-strijdkrachten te gaan heroveren. (blz. 3).

Een mooie geste van Cordell Hull was om álle Duitse instellingen in de Verenigde Staten te doen sluiten en haar leden het land uit te zetten: onder het mom van diplomaten verrichten ze staatsgevaarlijke practijken, was de reden die men opgaf zonder doekjes erom te winden. (blz. 1)

In het midden-Oosten vonden allereerst enkele mutaties plaats. Jean Marie Bergeret, oud Vichy-staatssecretaris van het vliegwezen, werd benoemd tot commandant van de Franse luchtmacht in Syrië. En de Commandant van Damascus, Generaal de l'Home, staat op de nominatie om tot Vichy-minister van oorlog te worden benoemd (hij zit thans in Istanbul), blz. 1.

Kissoue(10 mijl t. Z. van Damascus) en Djezzine (40 mijl. t. W. van Damascus) werden door de Britten veroverd. De Vichy-Fransen deden hevige tegenaanvallen om beide durpies terug te krijgen.

Biezonderheden betreffende de Spaanse-Vaticaanse overeenkomst, op blz 3.

Christenen voeren Krijg

Mensen, die nooit een levenshouding hebben gehad en ronddreven met alle wind van leer die heviger blies dan de passaat rond en over Curaçao, nemen thans een houding aan. Men moet de oorlog dankbaar zijn, dat de karakterloosheid althans verdwijnt. Daarom is deze vreselijke tijd toch voor het innerlijk leven der mensen van groot belang. Uit de vernedering, die ons en veler landen te beurt viel, blijkt ten overvloede, dat het onrecht een macht is, die bijna onweerstaanbaar is.

Wij zien, dat de techniek in hoogste perfectie dat geweld van het onrecht willoos dient.

Wij zien, dat de macht van één man, die misschien gek is, de gehele wereld tot een woestenij kan maken.

Wij zien, dat dit leven plotseling als iets onberekenbaars kan verschijnen en redeloos afgebroken kan worden.

Wij hebben te overdenken, dat één mens slechts behoeft op te staan van eigenaardige qualiteiten en dat millioenen hem volgen en vereren als een godheid. Millioenen mensen laten zich opdrijven tot de meest onbegrijpelijke hysterie voor krankzinnige idealen, en ze geloven eraan. Ze zijn in enthousiasme bereid tot de meest infernale gemeenheden.

Daar rijzen wederom vragen: Wat is dan toch de mens, dat hij zó kan zijn?

Wij hebben te overdenken, dat het leven hier zijn gewone gang gaat, terwijl dit alles zich afspeelt in een angstwekkende tragedie, terwijl de wereld op haar grondvesten wankelt. En dat geschiedt niet álleen hier, maar overal, waar men zich nog veilig voelt.

Het leven blijft waard geleefd te worden.

Wij moeten wel vragen: Wat is toch het egoïsme van het individu en der volken verschrikkelijk. Wat is er toch een morele impotentie van al die onbeduidende mensen, die niets leren en niets wensen te leren van de ernst, die in de feiten ligt.

Het zijn slechts enkele grepen uit de werkelijkheden, waarmee wij ons te confronteren hebben; zij zijn echter voldoende om ons zelf ervan te overtuigen, dat daar tegenover een houding moet ingenomen worden. Ieder ernstig mens zoekt trouwens van zelf nu naar een steunpunt, naar een geloof, dat het hem weer waarschijnlijk maakt, dat het leven waard is om geleefd te worden.

De vraag is echter, of wij iets gevonden hebben, dat — tot het uiterste doorgedacht — houdbaar is! Wil men deze vraag beantwooorden, dan zal men een levenshouding moeten uitstippelen, die in staat is, in alles en altijd stand te houden. Allereerst is dan het probleem der weerbaarmaking.

Wat is weerbaarmaking?

Weerbaarmaking is de opvoeding van een volk tot de onwrikbare wil om zich zelf te handhaven en zich staande te houden, zodat het moreel in staat is iedere bedreiging of aantasting van zijn zelfstandigheid en van zijn levensgrondslagen af te weren.

Uit deze definitie volgt, dat weerbaarheid van het volk slechts secundair op militaire kracht berust, zij moet het gevolg zijn van de innerlijke kracht van een volk, dat zich wil weren.

Wij zijn in een merkwaardige toestand: wij zijn in een oorlog en feitelijk bemerken we er niets van; onze eigen bloedverwanten in Nederland of onze eigen landgenoten dragen de volle last der verschrikking; wij leven in de mogelijkheid, dat ook voor ons het uur der beslissing zal aanbreken.

Wat moeten wij dus nu doen?

Wij moeten onze ziel bereid houden tot alles. De oorlog moet volgehouden en gewonnen worden. Er bestaat geen terug, geen resignatie, het alleruiterste en allerlaatste moet geprobeerd worden met de inzet van alles.

De Nederlandse staat heeft in dit geval het recht en de plicht om van de onderdanen alles te eisen, wat nodig is voor de redding.

Er is nu geen natuurlijk goed denkbaar, dat niet opgevorderd kan en moet worden.

De innerlijke bereidheid moet dagelijks in de practijk doorleefd wor-

den, anders falen we toch op het beslissende ogenblik. Doen wij dat, dan gaan van deze levenshouding enorme krachten uit.

Vooreerst weten wij dan, dat wij beantwoorden aan onze taak en er is niets dat ons zelfbewuster, sterker, grootser maakt.

Vervolgens geneest het ons van het ziekelijk **individualisme,** waar de wereld in de laatste eeuw aan ten gronde is gegaan. Het is ontzaglijk waardevol, wanneer wij ons zelf loslaten en voorgoed bekennen, dat ook ons persoonlijke, misschien nog zo waardevolle leven opgeofferd moet worden voor het welzijn van het geheel.

Bovendien kan diezelfde paraatheid ons bevrijden van ons afschuwelijk materialisme.

Opdat deze innerlijke bereidheid niet vervage, moeten wij: graag alle kleine offers brengen, die de Overheid van ons vraagt of die ons door de omstandigheden opgedrongen worden; graag op ons nemen, wat redelijkerwijze van ons gevraagd mag worden; ons oefenen in het grote offer door vrijwillige persoonlijke offers.

Hoe officiëler een instantie is, die een beroep doet op onze edelmoedigheid, des te meer reden is er om er gehoor aan te geven.

Hoe minder essentiële persoonlijke belangen geschaad worden, des te gemakkelijker moeten wij bereid zijn om mede te werken.

In de tweede plaats is nodig: soberheid.

Er zijn verschillende diepe redenen voor die zelfbeperking, die wij soberheid noemen. Het is omdat wij mede willen lijden en mede willen voelen met de onzen. Het is omdat wij ons zelf willen praepareren op grotere offers, die van ons kunnen gevraagd worden.

Dit wil niet zeggen, dat wij de vreugde in ons moeten doden. Dat geeft geen kracht en ook geen ernst, het drukt alleen neer en versombert.

Maar het betekent wel, dat het in deze tijd misdadig is zich over te geven aan weelde-vertoon en aan een dwaze feest-roes, zoals nog maar al te graag gedaan wordt.

De juiste soberheid dwingt ons tot inkeer en bezinning, die de verheven en redelijke ernst in ons leven brengt.

In de derde plaats is nodig:

Bidden is altijd iets heel normaals, maar in deze tijd dringt zich de noodzakelijkheid van het gebed zo evident op, dat men de innerlijke machteloosheid van hen, die niet kunnen bidden, kan zien.

Het is tragisch, dat er mensen zijn, die hun hart niet tot God kunnen richten in de zekerheid, dat Hij hen hoort en liefheeft, dat de Goddelijke Voorzienigheid toch nog waakt. Het is tragisch, dat zij niet kunnen uitwenen voor God, van Hem niet het herstel van het recht kunnen vragen, hun dierbaren in God kunnen troosten en sterken.

Wij mogen aan God om de overwinning vragen, omdat onze zaak goed en heilig is.

Het is dwaas, wanneer wij naast onze menselijke inspanning in deze strijd tegen duivelse machten niet herhaaldelijk, niet vurig, niet vasthoudend de kracht Gods zouden kunnen aanroepen.

Kunnen wij niet bidden, dan zijn wij ook niet weerbaar. Het is onmogelijk stand te houden, wanneer wij niet een ongeschokt vertrouwen hebben op God, die het kwaad verafschuwt.

Het gebed geeft ons de diepste innerlijke zekerheid.

Nederland.

OPENING VAN DE VOLKSRAAD IN NEDERLANDS OOST INDIË.

Gisteren heeft de plechtige opening van de zitting van de Volksraad in Nederlands-Indië plaats gehad. De Gouverneur-Generaal heeft daar dezelfde verklaring afgelegd als de Gouverneurs van Suriname en Curaçao. Vervolgens hield de Landvoogd de openingsrede in de plechtige, en door de biezondere omstandigheden nu wel zwaar-geladen, sfeer die deze gebeurtenis steeds kenmerkt.

De Gouverneur-Generaal zeide ten aanzien van de Nederlands-Japanse onderhandelingen: „De meest elementaire opvatting van ons eigenbelang en onze nationale plicht dwingen ons ten koste van alles niet den vijand op directe of indirecte wijze te voorzien van belangrijke ruwe grondstoffen. Niettemin is er voldoende gelegenheid voor redelijke handel. Kort nadat de Japanse handelsdelegatie arriveerde, verklaarde de Japanse regering haar toetreding tot het drie-mogendhedenpact, waardoor zij zich verbond met de macht, wiens overwinning in deze oorlog de vernietiging van het Koninkrijk der Nederlanden zou betekenen.

De pogingen onzerzijds gedaan om de onderhandelingen tot een voor beide partijen aanvaardbaar resultaat te brengen, zijn overtuigend genoeg voor onze bereidheid om vriendschappelijke nabuurrelaties te bevorderen.

Wij deden dit binnen de grenzen der redelijkheid. De weigering om deze redelijke grenzen te overschrijden, tonen duidelijk aan, dat de Nederlands-Indische onderhandelaars de belangen van Indië en het Koninkrijk willen dienen."

Inmiddels heeft — zo meldt Aneta — Yoshizawa instructies van zijn regering ontvangen, die hij op dit ogenblik nog bestudeert.

KATHOLIEK ENGELAND VIERT 50-JARIG JUBILEUM VAN RERUM NOVARUM.

Minister President Gerbrandy aanwezig.

Men schrijft uit Londen aan de Gouvernementspersdienst:

Hoe gewoon het leven hier voortgaat blijkt onder ander uit de viering in de Westminster Kathedraal van het gouden jubileum der encycliek Rerum Novarum. Arthur, Cardinaal Hinsley leidde de bijeenkomst. Hartelijke toejuichingen klonken toen hij den Nederlandsen Ministerpresident Prof. Gerbrandy verwelkomde. **De Cardinaal gaf een inleiding waarin hij onderstreepte dat de Rooms Katholieke kerk een democratische instelling is.**

Vervolgens hield de Nederlander Prof. Dr. Veraart een zeer sterke en welsprekende rede, een uitweiding over de betekenis van Rerum Novarum, ook voor Nederland: een staatsstuk, dat enorm veel heeft bijgedragen tot de opheffing van de arbeidsklasse. Er waren vele katholieken die in den beginne er vreemd tegenover stonden. Pater Wijner in Maastricht was de eerste die zijn stem verhief ten bate van de arbeidersklasse. Als pionier werd hij vervolgd. Doch mannen als Schaepman en Ariens volgden hem. Veraart schetste de strijd die deze beiden tegen de conservatieve elementen in eigen kamp te voeren hadden. Hij schertste hoe eindelijk de overwinning werd behaald en zeide dat de Nederlandse Rooms-katholieken trots kunnen zijn op wat zij bereikt hebben. „De Nederlandse arbeiderswetgeving was gebouwd op de beginselen van Paus Leo".

Na de vernieling van Hitler zijn bende, zullen de Nederlandse Katholieken met de andere democraten op de grondslag van Rerum Novarum voortarbeiden, zoo besloot Prof. Veraart zijn meeslepende, hartelijk toegejuichte rede, die het hoogtepunt van deze plechtigheid was.

Na afloop gebruikte Prof. Gerbrandy de thee bij den Cardinaal.

DE INDISCHE BEGROTING.

De Nederlands-Indische begroting toont een deficit voor 1941 aan 68 millioen gulden (gewoon en buitengewoon). Door de defensie-onkosten zal dit deficit oplopen tot 136,7 millioen voor 1941 en tot 90.7 millioen (voor gewoon) en 4.6 millioen (voor buitengewoon) in 1942. Tot nu toe is een half milliard besteed aan defensie. De exploitatie van het hospitaalschip „Oranje" (door Nederlands-Indië aangeboden aan de geallieerde oorlogvoering) wordt geschat op 6 millioen gulden.

HET PRINSELIJK ECHTPAAR.

Prinses Juliana en Prins Bernhard zijn gisteren uit Boston in Princeton aangekomen, waar zij te gast zullen zijn bij den President van Princeton University. De trein stond een ogenblik stil te New York, waar Minister Van Kleffens ter begroeting aanwezig was.

PRINS BERNHARD MAAKT ZICH POPULAIR.

Over het eerste deel van de reis van de Prinses en den Prins in de Verenigde Staten worden nog enkele biezonderheden gemeld.

In „Holland"-Michigan heeft het Prinselijk Echtpaar gezellig in de „Warm Friend Tavern" gezeten met burgemeester Henry Geerlings, Cornelius van der Meulen, Willem Arendshorst, Pieter Smit, wiens vader bij de eerste groep Nederlanders hier behoorde, kwam een hand geven.

Nadat het paar met enige „Hollandse boerinnetjes" gefotografeerd was, heeft de Prinses met een journaliste gepraat: „het bezoek van den Prins was een grote verrassing, hij kwam de verkeerde kant van het huis binnen en ik wist niet wat ik zag — het was of ik droomde".

De Prinses stal aller harten en was verbaasd te horen, dat in bijna elk huis van het stadje portretten van haar en de kinderen aan de wand hangen. De Prins vertelde van zijn vliegtocht: het was slecht weer geweest en het vliegen was geen pleizier, „het was niet mogelijk de gewone route over Lissabon te nemen, want daar zijn te veel Duitsers en die mogen mij niet zo biezonder graag". De Prins vertelde, dat hij het niet erg opheeft met bomvrije schuilplaatsen, want „daar krijg ik engte-vrees in".

De Prins zag een padvindersspeld op de jas van een journalist en zei: „ah, a boy-scout!" Hij vroeg: „Wat is uw naam?"

En de journalist zei: „W. H. van de Water, district-commissaris voor Holland-Michigan". Waarop de Prins zei: „Ik ben de chief-scout van de Nederlandse padvinders."

Toen het afscheid kwam, was er even verwarring, Van de Water gaf zijn rechterhand, maar de Prins stak zijn medepadvinder de linkerhand toe. „He is a prince of a fellow that Prince", vertelde Van de Water later.

VERRADERSPARTIJ No. 1.

Omdat Van Rappard, de leider der „Nationaal Socialistische Nederlandse Arbeiderspartij" in zijn geliefde Duitsland is, en de tweede man, Ds. van Duyl (die vroeger in de N.S.B. een rol speelde) ziek was, heeft mannummer-drie van dit partijtje, zekere Lensing, een redevoering gehouden.

Hij zeide, er bestaan nu vier partijen in Nederland: de Nederlandse Unie, „die wil teruggaan naar de toestand van vóór 10 Mei 1940"; Nationaal Front (het oude Zwart Front) „geleid door Arnold Meyer, een verburgerlijkt politicus"; de N.S.B., „die zich nationaal-socialistisch noemt, doch het allerminst is: ze wil zelfs met Indo's samenwerken" en tenslotte „onze eigen N.S.N.A.P., die het gehele program van Hitler heeft overgenomen, die de vorming van een Germaanse Staat, en opgaan van Nederland daarin, voorstaat".

De N.S.N.A.P. is verreweg het kleinste partijtje in Nederland.

Het heeft een paar duizend leden, spreekt zelfs slecht Nederlands. Van Duyl was vroeger domine, rotarian en anti-geweld-prediker en ging zelfs uit de N.S.B. omdat hij het niet eens was met Musserts rassen-politiek. Hij is geheel opgevoed bij een Joodse familie...

NIEUWTJES UIT HET NEDERLANDSE RIJK.

Een Amsterdamse taxi-maatschappij exploiteert pony-wagentjes voor drie passagiers en bagage. De chauffeur zit op het paardje. Centraal Station — Leidse Plein: een gulden.

— De burgemeester van Egmond aan Zee, Eyma, is ontslagen.

— Het prijsgerecht te Batavia zal spoedig een beslissing nemen in zake het Hongaarse schip „Nuygat", dat werd aangehouden en opgebracht in de Timor zee door H.M.'s Kortenaer, die dit schip als vijandelijk beschouwde.

— Uit het Handelsblad van 28 Mei blijkt dat treinladingen sla, bloemkool, wortelen, tomaten, komkommers uit Nederland naar Duitsland zijn vervoerd.

— Er is weer een nieuwe bon in Nederland ingevoerd: „vitamine D-bon": voor kinderen van 6 tot 24 maanden.

— Mr. P. A. Schwarz, burgemeester van Maassluis is ontslagen en vervangen door een N.S.B.'er, Ort geheten.

— Een onderwijzer te Dordrecht kreeg een half jaar gevangenisstraf en fl. 200.— boete wegens luisteren naar Radio-Oranje; een Amsterdammer eveneens een half jaar omdat hij een Duitse officiële bekendmaking had afgescheurd. Drie Bosschenaren ieder 5 jaar omdat zij Nederlandse S.S-mannen hadden uitgescholden voor „verraders" en relletjes hadden verwekt.

— De Nederlands-Indische stad- en landwachten „het leger achter het leger" zullen binnenkort ongeveer 24.000 leden tellen. Ze worden onder leiding van generaal Pesman geheel militair opgeleid om korte metten te maken met eventuele parachutisten en vijde colonnisten.

— Een groot aantal radio-operateurs, opgeleid in Nederlands Oost Indië is naar Engeland vertrokken om te gaan werken bij de Nederlandse marine aldaar.

— De schrijver Jan Greshoff is uit Nederlands Oost-Indië weer teruggekeerd naar Zuid-Afrika.

— Het „Nationale" Dagblad van 31 Mei deelt mede: jonkheer van L. te Amsterdam kreeg 14 weken gevangenisstraf wegens het verspreiden van 200 foto's van de Koninklijke Familie; een winkelier uit Bloemendaal 5 maanden omdat hij gezegd had dat de Duitsers Bloemendaal hadden gebombardeerd.

— Dr. J. E. Van Hoogstraten, een van de Nederlands-Indische onderhandelaars met de Japanners, zal eerstdaags worden benoemd tot onderdirecteur van het departement van Economische Zaken.

— Een decreet beperkt het gebruik van ijzer voor de Nederlandse industrie.

— Twee Gorcumse jongens zijn gearresteerd omdat zij een militaire telefoonlijn hebben doorgesneden.

— Er is een aparte rechtbank te Amsterdam gevormd voor de behandeling van prijsopdrijving zaken.

— Wagonladingen aardappels worden uit Nederland naar België gezonden.

— Nederlandse boeren hebben speciale bewakingen gevormd omdat met de vleesnood het stelen van vee uit de weide zeer is toegnomen.

— Mr. G. L. A. van Dijk (een accountant en N.S.B.-er) is voorzitter van Musserts examen-commissie voor candidaat-burgemeester.

— De Nederlandse joden hebben bevel gekregen hun sieraden in te leveren.

— Bij de vele fabrieken die in N.O.-Indië zijn aangewezen als „vitale industrieën" bevinden zich ook die van de B.P.M.

Bij de crematie van D. Wijnkoops stoffelijk overschot zeide Louis de Visser o.a. „op 9 Mei 1940 heb ik hem het laatst gezien". Dit wijst erop dat Wijnkoop in concentratiekamp of gevangenis is gestorven.

— Er zijn wat meer sigaretten te krijgen in Nederland, dank zijn tabakimport uit de Balkan.

— Ds. C. D. Buenk is op weg van N.O.-Indië naar Engeland waar hij zal fungeren als legerpredikant bij het Nederlandse Legioen.

— Het overlijden in Nederland wordt gemeld van H. Oostwald, oud-inspecteur van het onderwijs A. Bryan, oud-hoofdingenieur S.S. (beiden vroeger in N.O.-Indië).

— De oude zaak tegen de „uniformsmokkelaars" is voor een Duitse rechtbank in Almelo behandeld. De landverraders werden natuurlijk vrijgesproken en de President voegde er aan toe, dat zij nu uiteraard „geheel gerehabiliteerd" waren. Het Nederlandse volk denkt daar anders over!

— De terreinen van de Bataafse Petroleum Maatschappij en van de Ned. Kon. Petr. Mij. (Standard) in Zuid-Sumatra zijn door militaire deskundigen bezocht met het oog op luchtbeschermingsmaatregelen.

— Dr. Fischboek heeft op een bijeenkomst in den Haag aangekondigd: hevige belasting van dividenden boven 6 procent: „Ondernemingen zullen veel meer voor de staat moeten gaan opbrengen,,.

Inspectie van het Onderwijs.

Examens in boekhouden en Handelscorrespondentie.

De Inspecteur van het Onderwijs in Curaçao brengt ter kennis van belanghebbenden, dat in de maand September 1941 op Curaçao en Aruba gelegenheid bestaat tot het afleggen van:

1e. de examens volgens het examenprogramma der Vereeniging van Leeraren in het Boekhouden te Amsterdam;

2e. de examens volgens het examenprogramma der Vereeniging van Leeraren in Talen en Handelscorrespondentie (L.I.T.E.H.), aangesloten bij de Vereeniging van Leeraren in het Boekhouden te Amsterdam, waarbij de gelegenheid opengesteld wordt tot het afleggen van examens in Handelscorrespondentie voor de Nederlandsche, Fransche, Duitsche, Engelsche en Spaansche taal.

De aanmelding moet met gelijktijdige toezending van het examengeld (*f* 12.50; herexamen *f* 7,50) voor of op 15 Juli 1941 geschieden bij den Inspecteur van het Onderwijs, die voor het geven van inlichtingen elken Zaterdag van 9 — 11 uur te spreken is ter Inspectie van het Onderwijs, Wilhelminaplein 2.

Willemstad, 16 Juni 1941.

De Inspecteur van het Onderwijs a.i.

HERMUS.

EXAMENS VOOR STUURLIEDEN EN MACHINISTEN.

De Commissie, bevoegd om in Curaçao de stuurlieden- en machinistenexamens af te nemen, maakt bekend, dat er wederom gelegenheid zal gegeven worden om enkele examens af te leggen en wel voor:

a. het diploma als TWEEDE STUURMAN voor de groote handelsvaart;
b. het diploma als EERSTE STUURMAN voor de groote handelsvaart;
c. het voorloopig diploma als SCHEEPSWERKTUIGKUNDIGE;
d. het diploma A als SCHEEPSWERKTUIGKUNDIGE.

Het schriftelijk gedeelte dezer examens zal worden afgenomen op 30 Juni en 1 en 2 Juli a.s., het mondelinge gedeelte vangt aan op 8 Juli e.k.

Gegadigden voor bovengenoemde examens dienen zich onder overlegging van alle stukken genoemd in artikel 6 van het Reglement voor de Stuurliedenexamens, c.q. de Machinistenexamens, vóór 21 Juni 1941 schriftelijk te wenden tot den Inspecteur van het Onderwijs, Voorzitter der Examencommissie, Wilhelminaplein 2.

Het examengeld bedraagt:

voor het onder a genoemde diploma	***f***	**15,—**
voor het onder b genoemde diploma	***f***	**20,—**
voor het onder c genoemde diploma	***f***	**7,50**
voor het onder d genoemde diploma	***f***	**10,—.**

Dit examengeld moet vóór 21 Juni 1941 gestort worden ten kantore van den Koloniaal Ontvanger, terwijl het bewijs van storting dient te worden overgelegd bij de in te dienen stukken.

Vorengenoemde reglementen liggen ter inzage op de Inspectie van het Onderwijs van 8 — 12 v.m., en 1.30 — 4.30 n.m. (uitgezonderd op Zaterdagmiddag).

Willemstad, 14 Juni 1941.

Drs. J. H. G. Mulders,
Secretaris.

3—3

Politiek en Oorlog

EEN BOTSING TUSSEN RUSLAND EN DUITSLAND SCHIJNT NABIJ.

De spanning tussen Duitsland en Rusland schijnt met het uur te groeien en volgens het agentschap „Exchange Telegraph" zou in Finland grote onrust bestaan betreffende de berichten omtrent de mobilisatie van Russische troepen.

De „Daily Mail" in Londen verklaarde, dat wat voor geruchten ook de ronde mogen doen, het een feit is, dat thans 140 Duitse divisies gesteund door de Luftwaffe staan opgesteld tegenover 155 uitstekend uitgeruste Russische divisies. Ook zouden de Communistische jeugdorganisaties in Rusland grote demonstraties hebben georganiseerd, waarbij wordt geroepen: „Wij zijn gereed om ons vaderland te verdedigen." Volgens het blad stijgt de spanning over geheel Centraal- en Noord-Europa tot het punt van een paniek, terwijl de mogelijkheid van een reusachtige botsing tussen de legers van Duitsland en Rusland steeds nader schijnt te komen (Londen, (AP) 17.6).

DE OVEREENKOMST TUSSEN SPANJE EN HET VATICAAN.

De punten der overeenkomst tussen Spanje en het Vaticaan werden eerst thans gepubliceerd en tonen de biezonderheden van de overeenkomst. De Nuntius komt eerst in het geheim samen met de Regering, waarbij men omtrent 6 namen voor iedere vacature overeenkomt. Vervolgens wordt de lijst naar het Vaticaan gezonden, waar de Paus 3 namen kiest en deze teruggzendt naar het Hoofd van de Spaanse Staat, die er een uitkiest. De Paus mag alle 6 namen verwerpen en zelfs andere voorstellen. Onder de overeenkomst verbindt de Spaanse Regering zich plechtig om een nieuw concordaat aan te gaan, alvorens het apparaat voor het benoemen van aartsbisschoppen en bisschoppen in werking treedt.

De overeenkomst zegt, dat alle non-consistoriale voorrechten, die vroeger de Koning van Spanje genoot, zijn teruggegeven aan het Vaticaan. Het Vaticaan heeft echter goedgevonden om enkele concessies op dit punt aan de Spaanse Regering te verlenen. De Prelaten, die zijn benoemd onder de vroegere regeling, zullen de post in hun districten blijven bekleden door slechts de Regering in kennis te stellen van hun benoeming en de Regering in staat te stellen in uitzonderlijke gevallen tegenwerpingen te maken om redenen van algemeen politiek karakter (Madrid, (AP) 17.6).

FRANSEN DOEN TEGENAANVALLEN.

De Franse troepen hebben Dinsdag tegenaanvallen ondernomen in een driedubbele poging om de verovering door de Britten van de Syrische steden Kissoue en Djezzine weer goed te maken. Kissoue ligt op 10 mijl ten Zuiden van Damascus en Djezzine op 40 mijl ten Westen van Damascus. Het verlies daarvan aan de Britten gaf den Fransen geen andere keus dan een tegenaanval te doen, aangezien men werd bedreigd met omsingeling. Andere aanvallen werden ondernomen ten Oosten van de Hermon en in de streek van Djebel ed Druz, waar het tot nu toe, volgens Franse berichten, kalm is geweest. Deze twee offensieven hebben waarschijnlijk tot doel om de Britse aanvoerroutes van Deraa en Kuneitra naar Damascus af te snijden. De Britten rukten tussen deze twee punten door zonder af te rekenen met de geïsoleerde Franse eenheden, die aan hun flanken bleven hangen (Vichy, (AP) 16.6).

DE GEVECHTEN ROND DAMASCUS.

De Britse autoriteiten deelden mede, dat de Britse strijdkrachten Atourz op 6 mijl ten Zuid-Westen van Damascus aanvallen na gisteren Madai veroverd te hebben. Madai ligt op 10 mijl ten Zuid-Westen van Damascus. Het geallieerde opperbevel meldde, dat men met opzet in Syrië langzaam voortgang maakt om de verliezen aan beide zijden zo laag mogelijk te houden, zowel voor zichzelf als voor de verdedigers. Een Generaal aan het hoofd van Vrije Franse strijdkrachten bleef zijn troepen leiden, niettegenstaande een gebroken arm. Bij de verovering van Sidon namen de Britten 7 Vichy-tanks, waarvan 2 nog te gebruiken zijn. Ook veroverde men wat goederen en ammunitie (Londen, (AP) 17.6).

VONNIS OVER HORIA SIMA UITGESPROKEN.

Een DNB-bericht uit Bucuresti deelt mede, dat Horia Sima, de vroegere Roemeense Vice-Premier bij verstek is veroordeeld tot levenslange dwangarbeid als leider van de Januari-revolutie der IJzeren Garde tegen de Rering van Generaal Antonescu. Sima vluchtte op 25 Januari, toen de revolutie mislukte en sedertdien heeft men niets meer van hem vernomen. Het DNB deelde mede, dat nog 9 andere IJzeren Gardisten, die met Sima vluchtten, een zelfde vonnis hebben gekregen. (Berlijn, (AP), 16.6).

OVERIGE SCHIPBREUKELINGEN VAN „ROBIN MOOR" TERECHT.

35 Schipbreukelingen van de „Robin Moor", allen die nog zoek waren, zijn in Kaapstad aan land gezet door een Brits schip, dat hen redde.

De Legatie van de Verenigde Staten maakte de aankomst van de schipbreukelingen bekend, waaronder 7 passagiers, waarvan 4 Noord-Amerikanen en 28 leden der bemanning. Deze groep verliet met elf anderen, die Recife bereikten, op 21 Mei het schip, midden in de Atlantische Oceaan, even voor de „Robin Moor" werd getorpedeerd. (Kaapstad, (AP), 16.6).

THANS ALLE OPVARENDEN VAN DE „ROBIN MOOR" TERECHT.

35 Schipbreukelingen van het getorpedeerde Noordamerikaanse stoomschip „Robin Moor" arriveerden te Kaapstad, aan boord van een Brits schip, dat hen, naar zij verklaarden, louter per geluk oppikte en niet door draadloos in kennis te zijn gesteld.

Deze 35 personen brachten 13 dagen door in drie reddingsboten en 14 dagen aan boord van het reddingsschip.

Diplomatieke autoriteiten der Verenigde Staten, die deze schipbreukelingen ondervroegen, zeiden, dat zij het verhaal bevestigden, dat eerder gegeven was door de 11 opvarenden, die Refice in Brazilië bereikten, dat de „Robin Moor" tot zinken was gebracht door een Duitse duikboot.

De Kapitein van de „Robin Moor", E. W. Meyers zeide, dat hij geen vertrouwen had gesteld in de belofte van de officieren der duikboot om te telegraferen om reddingsschepen en daarom bevel had gegeven aan de reddingsboten om het toneel te verlaten. Een van de vier boten werd afgezonderd van de anderen en opgepikt door het Braziliaanse stoomschip „Osorio".

Door de aankomst zijn thans alle passagiers en leden der bemanning terecht, die zich aan boord van het Amerikaanse vrachtschip bevonden vóór het getorpedeerd werd en op 21 Mei naar de bodem werd gezonden door kanonkogels.

Onder de groep die te Kaapstad arriveerde, bevonden zich 28 leden der bemanning en 7 passagiers: De Noord-Amerikanen de Heer en Mevrouw Ben Cohen, de Heer R. W. McCullough en tweejarige zoon, Mevr. McCullough die waarschijnlijk van Nederlandse nationaliteit is, en de Heer en Mevrouw H. G. Gemell, Britse onderdanen.

De Kapitein van de „Robin Moor" deelde mede, dat de Commandant van de duikboot zonder twijfel een Duitser was en dat hij hem, teneinde het schip te sparen, had medegedeeld, dat men slechts gewone goederen voor Zuidafrikaanse havens aan boord had, zoals plezierauto's enz., doch dat hij niet wilde luisteren. Hieraan voegde hij toe, dat de Duitse Commandant telkens weer herhaald had: „Gij hebt voorraden voor den vijand van mijn land en ik moet U daarom tot zinken brengen". (Kaapstad, (AP), 16.6).

COMMUNIQUÉ VAN ROME.

In de nacht van 16 Juni werd de vlootbasis van Lavaletta op Malta gebombardeerd. In Noord-Afrika werd de strijd aan het Sollum-front gisteren verwoed voortgezet. Tegenaanvallen werden door Italo-Duitse strijdkrachten tegen den vlijand ondernomen, waarbij hij belangrijke verliezen leed (Rome, (AP) 17.6).

AAN HET SOLLUM-FRONT.

De gevechten bij Sollum duren voort, hoewel er geen biezonderheden zijn van enige plaatsen, die de Britten mochten hebben genomen. De opmars werd beschreven voor een ogenblik als nog een plaatselijke, doch de operaties duren voort en geen voorspellingen werden gedaan over waar de Britten zouden ophouden (Londen, (AP) 17.6).

Het Sollum-front, waar sedert Zondag heftig gevochten wordt, was gisteren de scène van Stuka-aanvallen op vijandelijke troepen- en truckconcentraties. De berichten deelden mede, dat een nieuwe raid geconcentreerd was op vijandelijke tankreservoirs ten Zuiden van Sollum, waarbij talrijke voertuigen, met in totaal 70 Britse tanks, werden vernield (Berlijn, (AP) 17.6).

Het Italiaanse Hoofdkwartier berichtte, dat gisteren gedurende de gehele dag een hevige strijd woedde aan het Sollum-front, welke den Britten belangrijke verliezen kostte in manschappen en materiaal, terwijl 11 Britse vliegtuigen werden neergeschoten (Rome, (AP) 17.6).

CURACAO.

CUROM-NIEUWS.

Programma **Wo.**: 8.35 Nieuwsbulletin.

12.15 Nieuwsbulletin, gevolgd door lunchmuziek.

19.30 Populaire Centraal- en Zuid-Amerikaanse muziek, aangeboden door de firma Th. A. Henriquez.

20.30 Nederlands Nieuws en Nieuwsberichten.

20.45 Gevarieerd Programma.

21.45 Wilhelmus, sluiting.

De luisteraars willen hun toestel wel zo zacht afstellen, dat ook hun buren of huisgenoten van hùn radio kunnen genieten, kunnen praten en eventueel rusten.

F. VAN DE WALLE †.

Uit de „Beurs- & Nieuwsberichten" van gisteren vernamen wij, dat de Heer F. van de Walle, vader van Redacteur Johan van de Walle alhier, in Nederland is overleden. De naam van den Heer F. van de Walle was in vele kringen bekend en zijn heengaan wekt herinneringen aan de sociale werkzaamheden van den overledene. Onze condoleance gaat uit naar onzen collega, en diens echtgenote wier vader of behuwdvader door de barmhartigheid Gods in vrede ruste.

DE HEER L. F. BOUMAN SPREEKT.

De Vrouwenorganisatie Curaçao houdt weder een avond voor haar leden op Donderdag 19 Juni as. om 20 uur.

De heer L. F. Bouman zal spreken over zijn reis naar Nederlands Oost Indië en de heer Visser zal enige films vertonen.

Introductie toegestaan tegen 50 cent, die gestort zullen worden in het fonds voor oorlogsslachtoffers.

DE BEZWEKEN KLOK.

Een jongen met een catapult kan een baldadig wezen zijn. Mens en dier zijn niet veilig voor zijn lust tot mikken. Soms gaat zijn verlangen om iets te raken hoger en hij wendt zijn hoofd en ziet de vogels in de luchten en San Mateo's verlichte klok.

Wat een prachtig doelwit! De enige klok, die probeert op tijd te lopen, werd het slachtoffer van een welgemikte catapultenschot. Een ronde cirkel bleef over en de avondlijke wandelaars schudden droef het hoofd over de klokkenmisère op Curaçao.

Maar de pastoor begreep het algemeen belang en repareerde **snel**, betaalde het royaal uit eigen beurs. Vandaag komt het klaar.

Mocht dit navolging vinden!

ALLERLAATSTE NIEUWS.

Van ingelichte zijde wordt gemeld, dat Groot-Britannië geen navicerten meer afgeeft voor schepen die naar de Finse haven Petsamo aan de Noordelijke IJszee gaan, omdat thans verschillende Duitse divisies in Finland gestationneerd zijn. Verder werd gezegd, dat elk schip, dat zou pogen om de blokkade te doorbreken zou worden opgevangen en vastgehouden.

Maarschalk Pétain herdacht in een toesprak de toestand van Frankrijk ter gelegenheid van het feit dat het thans een jaar geleden is, sedert hij het leiderschap van Frankrijk op zich nam.

Hij deelde het Franse volk mede, dat men nooit was verkocht, noch verraden of verlaten en vroeg om hem hun vertrouwen te schenken.

Een diplomatieke expert van het Britse nieuwsagentschap zeide, dat thans de Duitse oorlogsmachine over het algemeen niet vergezeld wordt door de Duitse propaganda, behalve dan de gewone beweringen van sucessen van vliegtuigen en duikboten. Volgens hem zou dit aanduiden, dat er plannen worden bestudeerd voor een nieuwe zet en er reden is om te geloven dat het probleem niet gemakkelijk is. Het is echter niet waarschijnlijk dat de verslapping nog lang zal voortduren .

Een Duitse zegsman beweerde, dat Duitsland voorlopig nog niets zegt omtrent het sluiten door de Verenigde Staten van de Duitse consulaten. Ook met betrekking tot de bevriezing van Duise credieten in de Verenigde Staten is van officiële zijde nog geen commentaar geleverd. Over de quaestie van de „Robin Moor" laat men voorlopig evenmin veel los. Het schijnt echter dat Duitsland de toestand buitengewoon nauwkeurig gadeslaat en men slechts met tegenzin over de Noordamerikaanse ontwikkelingen spreekt.

Er zijn aanwijzingen dat de toestand in Nederlands Oost-Indië buitengewoon ernstig wordt met betrekking tot de onderhandelingen met Japan, aangezien de Japanse onderhandelaar Yoshizawa om 17 uur persoonlijk een bezoek zal brengen aan den Gouverneur-Generaal en het Japans antwoord zal overhandigen op de Nederlandse beslissing om het Japanse economische program ten opzichte van Nederlands Indië te verwerpen. Van ingelichte zijde verwacht men dat de Japanners een ernstig protest tegen de Nederlandse stelling zullen indienen.

Het Wereldgebeuren.

Curom-Weekoverzicht van gisteravond.

Op 25 November 1936 zat Joachim von Ribbentrop aan een plechtig bureau in de Duitse rijkskanselarij. Aan zijn rechterhand zat burggraaf Moesjakoji, Japans gezant in Berlijn. Uit wat zij deden, blijkt de ideologische verwantschap tussen nazisme en communisme. Zij tekenden het beroemde antikomintern pact, dat a.v. begint:

> De regering van het Duitse rijk en de keizerlijke Japanse regering, van oordeel, dat het doel van de communistische internationale, Komintern genaamd, de ontbinding en gewelddadige onderdrukking der bestaande staten met alle ten dienste staande middelen is. — en wat daar verder volgt.

Het was ongeveer een jaar later, op 6 November 1937, toen in het Palazzo Chigi te Rome, d.i. het Ministerie van Buitenlandse Zaken, ook Italië tot dit pact toetrad. Later traden nog andere staten toe, maar het pact bleef het maaksel van de drie as-mogendheden en in de ogen van de toenmalige Britse en Franse pers was men allesbehalve enthousiast over de tot standkoming van het Anti-Kominternpact. „Een blunder", noemde de Daily Herald het ding.

Hitler schreef een beroemd boek, Mein Kampf, waarover velen de mond vol hebben, doch dat heel weinigen hebben gelezen. In dat boek zijn woorden over de Sovjet-unie geschreven, die een fatsoenlijk mens slechts met huiver lezen kan en zeker nooit waagt uit te spreken. Het Anti-kominternpact was, zo zei de wereld, een uitvloeisel van deze Hitler-theorie. Hitler beloog de wereld op de hem eigen wijze overheerlijk. Anti-communistisch was en is de ganse wereld. Onder het mom van dit pact kon Hitler nu zijn wapenproductie opvoeren: alles was voor de grote strijd tegen het Rode Gevaar. Hitler zou de wereld wel beschermen tegen Russische expansie-zucht, zo zei hij, en zo geloofden de te fatsoenlijke politici van Groot Britannië.

Nog geen jaar na het sluiten van het anti-kominternpact, zelfs vóór Italië was toegetreden, in Juli 1937, kwam de Heer Joerenef zijn opwachting bij Hitler maken. Joerenef was de...... Sovjetgezant, die in Berlijn benoemd was en zijn geloofsbrieven kwam overhandigen. Zoals te doen gebruikelijk werden enkele woordjes gewisseld.

Joerenef zeide: het scheppen en handhaven van normale betrekkingen tussen de Sovjet-unie en Duitsland is in overeenstemming met de belangen van beide staten en het is een bijdrage tot het vredeswerk.

Hitler zei: Ik ben met u van mening, mijnheer Joerenef, dat zulk een verhouding tussen het Duitse rijk en de Sovjet-unie zowel in overeenstemming is met de thans meer dan ooit van belang zijnde eisen der non-interventie als met de belangen der twee landen.

Enkele jaren gingen voorbij. Van tijd tot tijd schold Hitler wat op de Russen. Toen, in 1939, bedaarde dat opeens. Een enorm goederencrediet van 200 millioen mark werd aan de Sovjetunie verleend. Een korte tijd daarna stond de wereld perplex, want op 23 Augustus 1939 werd het Russisch-Duitse non-agressiepact getekend voor de duur van 10 jaar. Von Ribbentrop, die enkele jaren tevoren het anti-Kominternpact getekend had, werd nu afgevaardigd om ook dit papier te tekenen. Waar hij nooit gedacht had te komen, daar landde hij, toen Von Ribbentrop uit het vliegtuig stapte in Moskou. Wat de Duitsers — en trouwens de wereld — nooit gedroomd hadden te zullen zien, werd in alle kranten afgedrukt: Stalin en Von Ribbentrop hand in hand.

De wereld was in rep en roer. Londen, Parijs en Washington waren verbijsterd. Tokio was begrijpelijkerwijze nog het meest in de war: „voortaan kan geen waarde meer gehecht worden aan de realistische politiek van Hitler", luidde een verklaring uit Japan.

Het scheen vorige week, dat Tokio nog wel eens weer gelijk kon krijgen. De reis van Matsuoka zal daar het hare toe bijdragen. U herinnert zich, dat Matsuoka juist in Berlijn was, toen de Duitsers wansuccessen boekten in Joegoslavië en een diplomatieke blunder sloegen als zelden voorkomt door hun pact met de regering van Prins Paul. Om van wat Matsuoka in Italië zag en hoorde maar te zwijgen.

Het had er vorige week alles van, dat het tussen Rusland en Duitsland — het non-agressiepact ten spijt — tòch wel eens tot daden zou kunnen komen. Natuurlijk zit het Hitler nog dwars, dat Stalin indertijd het beste stuk van Polen genomen heeft, maar bovendien heeft Duitsland eten nodig en in de Oekraïne is dat te vinden. Wat Hitlers aspiraties voor de Oekraïne betreft, is Mein Kampf al heel duidelijk.

Aan het einde van de vorige week liep de spanning hoog. Troepenconcentraties aan de grenzen van de kant der Russen werden al enige tijd geleden gemeld. In Duitsland werd dat nu ook gedaan. Tevens werden alle verloven ingetrokken en werden nieuwe lichtingen opgeroepen. Momenteel is het tot feitelijke conflicten nog niet gekomen, doch men mag hopen, dat het zover kome, want dan is Duitslands ineenstorting des te nabijer. De berichten van hedenmiddag, nog niet gepubliceerd op Curaçao doen het beste hopen. Alle telegrammen verspreiden de geruchten, dat de algemene mobilisatie in Rusland zou zijn afgekondigd als gevolg van de Duits-Russische spanning. Alleen Rusland zelf heeft nog niets officieel erkend. Misschien, dat de couranten u morgen reeds iets meer hierover zullen vertellen. Een Duits-Russisch gewapend conflict zou een prachtige oplossing zijn.

Waarschijnlijk dat de traagte, waarmede de Duitsers de vorige week in het Midden Oosten gevochten hebben, van deze Russisch-Duitse spanning een gevolg is. De Duitsers besprongen eerst Latakia, hadden daar al spoedig vaste voet. Door politiek geïntrigueer in West Europa met Darlan kwam Vichy nog meer op de hand van de Duitsers, zodat in officiële kringen steeds meer met de toekomstige mogelijkheden rekening wordt gehouden, dat de Vichy-regering eens in officiële vijandschap met de geallieerden zal staan. Verder was het raak, wat Cordell Hull in een verklaring zeide, dat de Duitsers de Vichy-Fransen voor zich lieten vechten. Inderdaad was hetgeen de Duitsers in Syrië en de Libanon praesteerden ontzettend weinig. Het is wel overduidelijk, dat het avontuur bij Kreta, een Pyrrhus-overwinning is geweest, en dat de Duitsers eerst op hun verhaal moeten komen om nog verdere wapenfeiten naast de reeds behaalde overwinningen te plaatsen. Hun situatie in Syrië, waar de Geallieerden, maar vooral de Vrije Fransen, steeds meer oprukken naar de vitale punten, is nog slechter geworden nadat de Nazie-putsch in Bagdad is mislukt.

Cordell Hull houdt evenwel nog rekening met het feit, dat de Duitse Juggernaut ook Syrië zal verpletteren en dan vanuit Syrië, Kreta en Libye een massale aanval op het Suez-kanaal gaat ondernemen. Of dit momenteel veel te betekenen heeft, staat te bezien. De Britten gebruiken het Suez-kanaal allang niet meer en sturen alles rond Kaap de Goede Hoop. Dus enkele bommen meer of minder op het Suez-kanaal zullen zoveel niet uitwerken. Er is slechts een groot nadeel verbonden aan het verlies van het Suez-kanaal, nl. als eindpunt van de Amerikaanse steunverlening. Want die gaat sedert enige tijd vanuit de Verenigde Staten naar de Rode Zee. En wanneer de Duitsers het Suez-kanaal zouden beheersen, zou het al zeer gevaarlijk zijn voor Gealieerden of Amerikanen om in de Rode Zee te blijven våren.

Zelfs zou daardoor de Britse overwinning over Abessinië wel eens in ernstig gevaar kunnen komen.

Dit zou koren zijn op Mussolini's molen. Mussolini heeft thans een jaar lang oorlogje gespeeld en daarbij een echec geleden als slechts weinige veldheren in de geschiedenis hebben medegemaakt. Africa Orientale Italiana was niet alleen de trots van de fascisten, maar van geheel Italië. Met de vestiging van dit enorme Afrikaanse territorium heeft Mussolini den Italianen iets gegeven, waarop zij konden bogen. Dat dit rijk zo ontzettend veel kostte, en dat de belastingen als gevolg van het Ethiopisch avontuur in Italië hoger waren dan overal elders, verdroegen de Italianen. Dat nu al die centen verloren zijn, zullen ze maar node verkroppen. Mussolini zei vorige week Dinsdag in zijn 10e herdenkingsrede, dat Abessinië weer terug zal veroverd worden. Mocht dit ooit gelukken, als gevolg van een Duitse bezetting van het Suez-kanaal, dan zou het licht-ontvlambare Italiaanse volk zeker meer dan enthousiast zijn en als één man achter zijn Duce staan.

De uitdaging, die Mussolini vorige week aan de Verenigde Staten richtte, is nergens au sérieux genomen. In de Amerikaanse kranten werd er niet eens over geschreven.

Mussolini heeft wel meer dingen gezegd. Van veel meer belang is geweest de verklaring van het State Department (de instantie, die op haar geweten heeft, dat u uw verloftijd niet meer in de V.S. kunt gaan doorbrengen, ook een belangrijk feit uit de vorige week), de verklaring dan, dat het een Duitse duikboot is geweest, die de „Robin Moor" heeft getorpedeerd. Duitsland ontkende natuurlijk. Hoe de zaak zal aflopen, is momenteel nog niet bekend. Wel wordt uit alles steeds meer duidelijk, dat Amerika meer en meer de oorlogsverklaring naderbij komt. De stemmen der isolationists worden bijna niet meer vernomen en bij het lezen van de Amerikaanse couranten bemerkt men soms een lichte spot.

Uiterst belangrijk is ook de beslissing van Cordell Hull van vandaag.

Aan alle Duitse consulaten, reisagentschappen, persbureaux en andere instellingen in de Verenigde Staten, werd aangezegd, dat ze hun tenten moeten sluiten en dat de eraan verbonden Duitsers op staande voet moeten vertrekken. Na 10 Juli, niet eens een maand, mag er geen enkele meer in het land zijn. Als reden gaf Cordell Hull op, dat de Duitsers, die door consulaire immuniteit beschermd worden, zich bezig houden met practijken, die de veiligheid van de Verenigde Staten in gevaar brengen. Duidelijker en krachtiger kon het al niet!

Wat het verre Oosten betreft, het schijnt, dat na lange jaren van strijd, daar tenslotte enige kentering ten goede zal komen. Het is van belang in verband hiermede te herinneren aan de vooruitziende blik van President Roosevelt, die niet vorige, maar de voor-vorige week in zijn rede zeide, dat hij meende, dat de prachtige verdediging der Chinezen in kracht zou toenemen.

Inderdaad bleek uit de berichten van vorige week, dat Japan in belangrijke mate bezig is bij te draaien. Is dit een stilte voor de storm? Het is onbekend, maar merkwaardig genoeg, werd ook de spannende toestand tussen Japan en Nederlands Oost-Indië plotseling min of meer gesust. Toch moet men niet vergeten, dat de Japanners ontevreden zijn en hun eigen systeem van nieuwe orde willen gaan invoeren in het Verre Oosten. En indien de nazies ooit de baas worden van het Suez-kanaal, zullen ze ook de Rode Zee in hun macht hebben. En deze is slechts de toegang voor het Verre Oosten. Wat als een Europees conflict begonnen is, toen Duitsland wederrechtelijk Polen binnenviel en dat zoveel oudere land met zijn zachte en nobele volk vertrappen ging, is thans ontaard in een oorlog om wereldheerschapij. Het is de historie, die doet zien, dat een wereldheerschappij niet voor stervelingen is weggelegd. Want elke macht, kerkelijk of wereldlijk, die naar de wereldheerschappij gestreefd heeft, is ten val gekomen. En de val was dieper al naarmate men reeds verder gevorderd was. Zulk een verpletteringsval wacht ook Hitler.

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN.

Dinsdag, 17 Juni 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Bonzet, tel. 353, L. de Colignylaan 14.

Shipping & Supplies: Hr. Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afdeling: Hr. De Vries, tel. 296, Bernhardlaan 6.

TE KOOP:

Ford Sedan V 8 Model 1935-36.

Te bevragen: na 16 uur Normandie 94.

ATTENTIE TRUCKCHAUFFEUR.

Laten liggen in truckje van de Club Asiënto naar Beatrixlaan: 2 boeken.

Terug te bezorgen: Club Asiënto.

„SHELL GOLF CLUB".

Zondag 22 Juni as., zal de finale gespeeld worden om de prachtige „Henderson-beker". Deze eindstrijd gaat over 36 holes matchplay tussen de H.H. Ellinghausen en Crook. Gezien de qualiteiten dezer twee spelers, belooft dit een zeer spannende wedstrijd te worden.

De ochtend ronde van 18 holes vangt aan om 8 uur, terwijl om 14.30 uur zal worden begonnen. De prijsuitreiking zal plaats vinden onmiddellijk na afloop der wedstrijd. Alle belangstellenden zijn welkom.

„SHELL GOLF CLUB".

Viering 10-jarig bestaan.

De „Shell Golf Club", opgericht in 1931 door enige enthousiast golfers, zal dit jaar haar 10-jarig bestaan herdenken. Begonnen met slechts enkele leden, is de Club langzaam, doch zeker, gegroeid tot haar tegenwoordig ledental van 120. Alhoewel de huidige tijdsomstandigheden geen reden geven tot grote festiviteiten, heeft het Bestuur gemeend, dit 10-jarig bestaan toch niet ongemerkt te mogen laten voorbij gaan.

Reeds geruime tijd werd de behoefte gevoeld om, ook wat betreft de golfsport, tot een nauwer contact met ons zustereiland Aruba te geraken. De viering van ons 10-jarig bestaan werd een gerede aanleiding gevonden om te pogen dit contact thans tot stand te brengen en dank zij de medewerking van de H.H. Noorduyn en Smith is het mogelijk geworden jaarlijks een wedstrijd te houden tussen een team der „Shell Golf Club" en een team van de golfclub te Aruba. De eerste dezer jaarlijkse wedstrijden zal in verband met ons lustrum hier gespeeld worden en wel op 5 en 6 Juli as.

Het programma der feestviering is als volgt:

Zaterdag 5 Juli, 14 uur: Two-ball foursome wedstrijd tussen de teams der „Shell Golf Club" en der golfclub van Aruba.

19 — 20 uur: Cocktailuurtje in de Clubhut op het golfterrein.

20 uur: „Barbecue" souper op het golfterrein, waarbij voor muziek en dansgelegenheid gezorgd zal worden. Introducties voor dit festijn zijn toegestaan tegen betaling van ƒ 1,50 per persoon. Opgaven tot deelname moeten uiterlijk Zondag 29 Juni in het bezit zijn van den Secretaris, daar de inschrijving op die datum definitief sluit.

Zondag 6 Juli, 14 uur: Two-some wedstrijd tussen de teams der „Shell Golf Club" en der golfclub van Aruba. Na afloop dezer wedstrijden zal de wisseltropee, die voor deze ontmoetingen door de H.H. Noorduyn en Smith werd beschikbaar gesteld, aan den aanvoerder van het winnende team worden uitgereikt.

20 uur: „Nassi goreng" diner in de Sociëteit „Asiënto". Alle leden en hun echtgenoten kunnen aan dit diner deelnemen. Opgaven tot deelname aan dit diner tot uiterlijk Woensdag 2 Juli bij den Secretaris.

Zondag 13 Juli, 14 uur: Bogey-wedstrijd over 18 holes voor alle leden. De leden worden ingedeeld in groepen, al naar gelang hunner handicap. Voor iedere groep zijn prijzen beschikbaar gesteld.

Het Bestuur rekent op de medewerking van alle leden om dit feestprogramma te doen slagen.

FEUILLETON

Het Huis vol Haat.

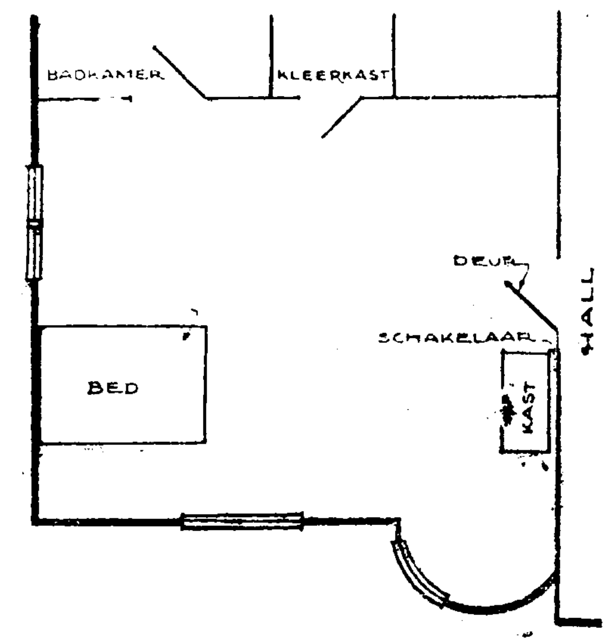
6).

Aan de ander kant van de hall waren de kamers van Julia, Chester en Sibella. Geen van deze kamers stonden met elkaar in verbinding. Ik wil er nog even op wijzen, dat de deuren naar de kamers van Ada en Chester onmiddellijk bij de trap en die van Rex en Julia er een paar meter van verwijderd waren. Tussen Ada's en Mrs Chesters kamer was een kleine linnenkast en achter in de hall de trap voor het personeel.

Chester gaf een korte verklaring van de ligging en liep dan naar Julia's kamer.

„Die zul je wel het eerst willen zien, denk ik," zeide hij, terwijl hij de deur open deed. „We hebben niets aangeraakt — orders van de politie. Maar ik kan niet inzien, wat voor nut het heeft al dat bebloede beddegoed te laten liggen."

De kamer was groot en mooi gemeubeld. Tegenover de deur stond een bed

met een hemel op een kleine verhevenheid; donkere bloedvlekken op het geborduurde linnen legden een zwijgend getuigenis af van de tragedie, die zich in de afgelopen nacht afgespeeld had.

Nadat Vance de plaatsing der meubelen nauwkeurig opgenomen had, bleef zijn blik rusten op de ouderwetse kristallen kroonluchter.

„Brandde deze kroonluchter, toen u uw zuster vannacht gevonden hebt, Mr. Greene?" vroeg hij.

Deze knikte knorrig.

„En waar is, als ik vragen mag, de schakelaar?'

„Naast die kast daar." Green wees onverschillig op een kunstig bewerkte armoire dicht bij de deur.

„Onzichtbaar dus, niet?" Vance liep naar de armoire en keek er achter. „Een wonderbaarlijke inbreker!" Dan ging hij naar Markham en sprak fluisterend met hem.

Na een ogenblik knikte Markham.

„Greene, ik zou graag willen, dat je naar je kamer ging en precies op je bed ging liggen als vannacht, toen je het schot hoorde. Sta dan, wanneer ik op de muur klop, op en doe hetzelfde wat je vannacht gedaan hebt — precies hetzelfde. Ik wil de tijd controleren".

Greene deed wat hem gevraagd werd.

Vance nam zijn horloge uit zijn vestjeszak en na enige ogenblikken klopte Markham op de muur. Een naar het ons toescheen eindeloze tijd wachtten we. Dan ging de deur zachjes open en keek Greene voorzichtig door de kier. Dan deed hij de deur verder open, kwam aarzelend binnen en liep naar het bed.

„Drie minuten en twintig seconden," zeide Vance. „Biezonder verontrustend... Wat denkt u, brigadier, dat de inbreker tussen de twee schoten in gedaan heeft?"

„Hoe kan ik dat weten?" antwoordde Heath. „Waarschijnlijk heeft hij in in het donker de trap gezocht."

„Als hij zo lang gezocht heeft, zou hij er beslist afgevallen zijn."

Markham maakte een einde aan dit gesprek door voor te stellen, dat we zouden gaan kijken naar de trap van het personeel, waar de butler afgekomen was, nadat hij het eerste schot gehoord had.

„De andere slaapkamers behoeven we voorlopig niet te zien," voegde hij er aan toe, „ofschoon we natuurlijk wel Miss Ada's kamer moeten bekijken, zodra de dokter dat mogelijk acht. Wanneer hoor je zijn beslissing, Greene?"

„Hij heeft gezegd, dat hij om drie uur hier zou zijn. En hij komt altijd prompt op tijd. Vanochtend heeft hij een verpleegster gestuurd, die nu voor Ada en moeder zorgt."

„Vertel nu eens," mengde Vance zich in het gesprek, „was uw zuster gewoon haar kamer 's nacht niet af te sluiten?"

„Drommels nog toe — neen! Nu u het zegt...... zij deed de deur altijd op slot."

Vance knikte afwezig en wij liepen de hall weer in. Een dunne portière verborg de trap van het personeel achter in de gang: Markham schoof die open.

„Er is hier niet veel om het geluid te dempen," zeide hij.

„Neen," stemde Greene toe. „En de kamer van den ouden Sproot is vlak boven aan de trap. Bovendien heeft hij scherpe oren — soms zelfs te scherp.

We wilden weer omkeren, toen een hoge, kijfachtige stem uit de halfgeopen deur rechts van ons klonk.

„Ben jij dat, Chester? Wat betekent dat lawaai? Heb ik nog geen ergernis en ellende genoeg gehad?"

Greene stak zijn hoofd om de deur. „Het is in orde, moeder," zeide hij geprikkeld. „De politie kijkt hier rond."

„De politie?" Haar stem klonk minachtend. „Wat wil die? Hebben ze me vannacht niet genoeg gestoord? Waarom gaan ze niet liever naar de misdadigers zoeken? Breng ze dadelijk hier, dan zal ik eens met ze praten."

Markham knikte tegen Greene en wij gingen de ziekenkamer binnen. In de grote kamer werd dadelijk mijn aandacht getrokken door een Oost-Indische plaid, een met schildpad ingelegde kast, een groot verguld Boedhabeeld, verschillende massieve Chinese stoelen van gebeeldhouwd teakhout, een verschoten Perzisch gobelin, twee staande lampen van gesmeed ijzer en een rood-en-goud-gelakt Japans kastje. Ik keek Vance vlug aan en zag een uitdrukking van verbaasde belangstelling in zijn ogen.

(Wordt vervolgd).